

NÉMA DAL

Gável testvérek

Sokszor jó, néha mégis fáj
a csönd, mely átölel,
porba sújt és vár.
Zajos a szívem, mit felel,
ha rám tört a sivatag,
és távol a pillanat,
hogyan nyíljon a szám,
hogyan szálljon a dal Feléd!

Csendből született dal,
mely bennem élni akar.
Csendből kiált a szó,
olyan édes, oly' mámorító.

Mennyi hét, mely eltelt már.
Szomjas a papír,
neki tinta jár.
Csak egy dalra vár a szívem,
mert rámtört a sivatag,
de elég a pillanat:
hát nyisd meg a szám,
hogyan szálljon a dal Feléd!

Újra nesztelen jön a meztelen csönd,
lágyan átölel, és félve köszönt.
Hangod dúdold énbelém,
ha néma dalként élek én
a szívmagánynak éjjelén,
hogyan nyíljon a szám,
hogyan szálljon a dal Feléd!

Forrás: www.keresztenydalok.hu